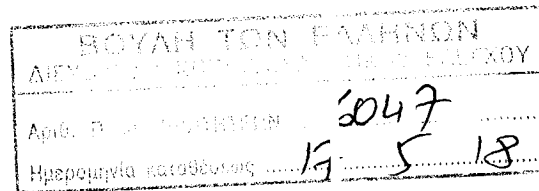

Κ.Ο. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ**Αθήνα, 17.5.2018****ΕΡΩΤΗΣΗ****Προς:** Τον Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής**Θέμα:** «Κέντρα Φιλοξενίας Προσφύγων»

Από το 2015 έχουμε γίνει μάρτυρες μιας πρωτοφανούς προσφυγικής κρίσης, που έχει λάβει διαστάσεις ανθρωπιστικής καταστροφής. Η πίεση στα υπερπλήρη κέντρα υποδοχής συνεχίζεται μέχρι σήμερα με αποτέλεσμα εκατοντάδες παιδιά, γυναίκες και άνδρες να αναγκάζονται συχνά να κοιμούνται σε καταλύματα απολύτως ακατάλληλα. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι οι απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης και η περιορισμένη πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ψυχοκοινωνική υποστήριξη.

Μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος μετεγκατάστασης και την αύξηση των ροών από τα νησιά του Αν. Αιγαίου και τον Έβρο αυξάνονται οι ανάγκες υποδοχής και φιλοξενίας αιτούντων άσυλο και στην ενδοχώρα. Για την συντριπτική πλειονότητα αυτών που φιλοξενούνται, η Ελλάδα είναι η χώρα στην οποία θα εξεταστεί το αίτημα ασύλου. Εφόσον το αίτημα τους εγκριθεί θα μείνουν στην χώρα και θα πρέπει να καταβληθεί από την μεριά της πολιτείας κάθε δυνατή προσπάθεια για την διασφάλιση των δικαιωμάτων τους και την ομαλή ένταξη στον κοινωνικό ιστό της χώρας. Ήδη σε αρκετές χιλιάδες αιτούντων έχει χορηγηθεί διεθνής προστασία και είναι κοινή παραδοχή η έλλειψη οργανωμένου σχεδίου για την ένταξη τους.

Από την άλλη πλευρά η διασφάλιση του δικαιώματος στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την εκπαίδευση, την εργασία, την επαγγελματική κατάρτιση και τα αναγκαία υλικά μέσα αξιοπρεπούς διαβίωσης, που κατοχυρώνει και η πρόσφατα ενσωματωθείσα **Οδηγία 2013/33/ΕΕ**, προϋποθέτει *εν τοις πράγμασιν*, τον επιμερισμό των αιτούντων άσυλο στη χώρα σε αριθμούς που να μπορούν να εξυπηρετηθούν από τις τοπικές εκπαιδευτικές δομές και τα υπάρχοντα νοσοκομεία, καθώς και την εξασφάλιση των προϋποθέσεων ώστε να έχουν ελπίδες ένταξης στην τοπική αγορά εργασίας, για όσο χρόνο τελούν υπό καθεστώς διεθνούς προστασίας.

Σύμφωνα με την οδηγία οι υλικές παροχές στους αιτούντες άσυλο μπορούν να έχουν ως προϋπόθεση την παραμονή τους στις δομές φιλοξενίας. Το γεγονός αυτό μπορεί να συμβάλει στην καλύτερη οργάνωση των απαιτούμενων δράσεων υποδοχής και ένταξης. Χωρίς οργάνωση όμως μπορεί να οδηγήσει σε εγκλωβισμό στα κέντρα και μοιραία σε γκετοποίηση και κοινωνικό αποκλεισμό.

Δυστυχώς, οι ανωτέρω προϋποθέσεις αγνοούνται προκλητικά ενώ ο σχεδιασμός μέχρι σήμερα καλύπτει συνήθως μόνο τις ανάγκες στέγασης και σίτισης χωρίς και εκεί να αποφεύγονται καταστάσεις που δεν αρμόζουν σε χώρα κράτος μέλος της ΕΕ. Τα παραδείγματα είναι στην πράξη εύγλωττα:

Στο **Σχιστό**, μια περιοχή που είναι γνωστός θύλακας ανεργίας, σχετικά μακριά από την πόλη, υπάρχει Κέντρο φιλοξενίας που φιλοξενεί 750 άτομα. Παρά το γεγονός ότι εντός του κέντρου προσφέρεται σημαντικό έργο στους διαμένοντες, οι φιλοξενούμενοι δεν συνδέονται με την τοπική κοινωνία. Ιδρυματοποιούνται. Δεν θα ήταν ίσως άστοχο να μιλήσει κανείς για «γκετοποίηση πολυτελείας» αφού εξασφαλίζεται ως ένα βαθμό το βιοτικό επίπεδο των προσφύγων και υπάρχουν διάφορες άλλες δράσεις. Μακροπρόθεσμα όμως η κατάσταση αυτή δεν λειτουργεί επ' ωφελεία ούτε της πόλης, ούτε των προσφύγων.

Σε άλλες περιπτώσεις η κατάσταση είναι ακόμη πιο θλιβερή, καθώς χάνει τον ανθρωπιστικό κεκτημένο, για το οποίο υποτίθεται ότι η ΕΕ και η χώρα μας θα έπρεπε να σεμνύνονται.

Στον **Σκαρμαγκά** υπάρχει ολόκληρη πόλη με κοντέινερ δίπλα στη θάλασσα, που έχει εγκαταλειφθεί από τις αρχές και πλέον το εγκαταλείπουν και οι αιτούντες άσυλο, διότι όσοι μείνουν κινδυνεύουν.

Στην **Ελευσίνα**, στο Κέντρο φιλοξενίας προσφύγων στα Ναυπηγεία διέμεναν μέχρι πρόσφατα 220 προσφυγικές οικογένειες, ανάμεσά τους 78 παιδιά. Έχουν βρεθεί εκεί από τις αρχές Απριλίου σε ένα κτήριο στη μέση του πουθενά, κάτω από την Εθνική οδό, πίνω από τα διυλιστήρια, χωρίς σκιά στον περιβάλλοντα χώρο και πολύ μακριά από οποιονδήποτε αστικό οικισμό. Μόνη φροντίδα προς τους ανθρώπους αυτούς είναι η σίτιση που έχει αναλάβει ο στρατός και η βοήθεια που παρέχουν ευαίσθητοι συμπολίτες μας.

Ανάλογα προβλήματα παρατηρούνται στο Κέντρο των Οиноφύτων, όπου τόσο τα μέσα διαβίωσης, όσο και η πρόσβαση σε ιατροκοινωνική στήριξη είναι ελλιπέστατη.

Επειδή για να υπάρξουν ολοκληρωμένες λύσεις, από τον σχεδιασμό μέχρι την εφαρμογή, πρέπει πρώτα απ' όλα να έχουν λόγο και οι τοπικές κοινωνίες και η αυτοδιοίκηση στο πλαίσιο ενός συνολικού σχεδιασμού,

Ερωτάστε:

1. Πότε και με ποιους όρους θα αναπτυχθεί επιχειρησιακό σχέδιο για την εγκατάσταση των προσφύγων και την ομαλή τους ένταξη στην τοπικές κοινωνίες;
2. Γιατί έχει σταματήσει η υλοποίηση προγραμμάτων εκμάθησης ελληνικής γλώσσας για ενηλίκους αλλοδαπούς;
3. Με ποια μέσα θα προωθηθεί και θα εξασφαλιστεί η συμμετοχή της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης στην εφαρμογή σχεδίων υποδοχής αιτούντων άσυλο; Προβλέπεται η χρηματοδότηση τους και από ποιους πόρους;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Εύη Χριστοφιλοπούλου